

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 7 listopada 2019 roku (data prezentaty Sądu) powód M. Z. reprezentowany przez adwokata R. F. wniósł o zasądzenie od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 733,60 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 23 kwietnia 2019 roku do dnia zapłaty, a nadto o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że w wyniku kolizji drogowej uszkodzeniu uległ należący do niego samochód marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...). W toku postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel wypłacił za niską kwotę tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego tj. za okres 14 dni przy zastosowaniu zaniżonej stawki 147,60 zł za dobę, w sumie 2.066,40 zł, pomimo, że wynajmował pojazd przy stawce 200 zł za dobę, zatem należne odszkodowanie wynosi 2.800 zł. Wartość przedmiotu sporu to różnica między uiszczonym przez powoda na rzecz wypożyczalni wynagrodzeniem, a wypłaconym przez pozwanego odszkodowaniem (k. 2-3v – pozew, k. 4 – pełnomocnictwo).

W odpowiedzi na pozew Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., reprezentowana przez pełnomocnika adwokata K. S. wniosła o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podała, że nie kwestionuje swojej odpowiedzialności, co do zasady, lecz sporna pozostaje wysokość kosztów najmu pojazdu zastępczego, bowiem stawka 147,60 zł za dobę zaproponowana przez pozwaną uwzględnia wszystkie dodatkowe koszty bezpośrednio związane z realizacją usługi i pełny pakiet ubezpieczenia OC/AC. Poszkodowany ma obowiązek podejmować czynności zapobiegające zwiększeniu rozmiarów szkody, czego nie uczynił, nie przyjmując oferty ubezpieczyciela i wynajmując pojazd za wyższą stawkę (k. 8-9v – odpowiedź na pozew, k. 10 – pełnomocnictwo).

Na rozprawie pełnomocnik powoda popierał powództwo, zaś pełnomocnik pozwanego, mimo prawidłowo zawiadomieni nie stawił się, wnosząc przy tym o przeprowadzenie rozprawy pod swoją nieobecność.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

Bezspornym jest fakt kolizji drogowej w dniu 23 marca 2019 roku, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...), będący własnością M. Z., służący rodzinie do celów prywatnych. Fakt zaistnienia szkody w samochodzie A. (...) M. Z. zgłosił w dniu 23 marca 2019 roku do Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W., gdzie sprawca zdarzenia posiadał ubezpieczenie pojazdu w zakresie OC. Po kolizji samochód został naprawiony, zaś na czas naprawy, w dniu 25 marca 2019 roku M. Z. zawarł ze Z. P. umowę najmu pojazdu zastępczego do dnia 8 kwietnia 2019 roku, tj. na 14 dni. Strony ustaliły stawkę 200 zł za dobę najmu. M. Z. w dniu 8 kwietnia 2019 roku zapłacił wynajmującemu z tego tytułu kwotę 2.800 zł. (bezsporne, k.5v-6 – umowa wynajmu samochodu). Okres zasadnego najmu pojazdu zastępczego przy uwzględnieniu procesu likwidacji szkody wynosił 14 dni (bezsporne, k. 6v – harmonogram czasowy wynajmu pojazdu do szkody nr (...)A.).

W toku postępowania likwidacyjnego, decyzją z dnia 29 lipca 2019 roku (...) S.A., w wyniku reklamacji z dnia 3 czerwca 2019 roku ostatecznie uznało swoją odpowiedzialność i wypłaciło M. Z. kwotę 2.066,40 zł tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres 14 dni, przy stawce 147,60 zł za dobę, uznając, iż stawka ta jest uzasadniona, w pozostałym zaś zakresie wykracza poza granice adekwatnego związku przyczynowego. (k.8-9 – pismo (...) S.A., k. 7 – wezwanie do zapłaty-reklamacja).

Stawki dobowe najmu pojazdu klasy F, m.in. A. (...), B. (...), stosowane przez (...) S.A. wynoszą 250 zł netto, zaś w innych wypożyczalniach na rynku lokalnym dla takiej klasy pojazdów kształtują się od 230 zł do 400 zł brutto (RentACar – 344,40 zł, AutoPoland – 400 zł, (...) S.A. z siedzibą w S. – 256 zł, (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. –

230 zł, Towarzystwo (...) Spółka akcyjna z siedzibą w W. – ok. 200 zł). (k. 17, k. 32 – 40 – stawki dobowe najmu pojazdów zastępczych).

Odpowiedzialność pozwanego, jako ubezpieczyciela wynika z zawartej ze sprawcą wypadku umowy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej na podstawie art. 34 ust.1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jednolity Dz.U.2019.2214 ze zm.), zgodnie z którym z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia.

W myśl przytoczonego przepisu, odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń ma charakter pochodny do odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu lub kierującego pojazdem. Powstaje wówczas, gdy istnieje odpowiedzialność posiadacza pojazdu lub kierującego na podstawie przepisów prawa cywilnego. Określając zakres odpowiedzialności gwarancyjnej ubezpieczyciela należy mieć na uwadze art. 34 ust. 1, art. 35, art. 36 ust. 1 powołanej ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Pozwane Towarzystwo (...) obowiązane jest wypłacić właścicielowi pojazdu A. (...) M. Z., odszkodowanie w granicach odpowiedzialności cywilnej sprawcy kolizji, a więc w związku z cytowanymi przepisami według art. 805 § 1 i § 2 pkt 1 k.c., art. 822 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 436 § 1 k.c. w zw. z art. 435 § 1 k.c. oraz art. 361 § 1 k.c., art. 363 k.c.

Pozwany nie kwestionował ostatecznie swojej odpowiedzialności, co do zasady, skoro wypłacił powodowi w postępowaniu likwidacyjnym kwotę 2.066,40 zł tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego; sporna pozostawała stawka dobową tego najmu przy niekwestionowanym okresie 14 dni. Powód w niniejszej sprawie domagał się zasądzenia zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego i na tę okoliczność przedstawił dowód zapłaty z tego tytułu kwoty 2.800 zł brutto na rzecz Z. P. w związku z zawartą umową najmu pojazdu zastępczego marki B., model (...) na okres od dnia 25 marca do 8 kwietnia 2019 roku, tj. 14 dni. W umowie ustalono cenę najmu pojazdu na kwotę 200 zł brutto za dobę. Samochód B. model (...), najmowany przez powoda, odpowiadający parametrami samochodowi poszkodowanego należy do serii(...) ((...) B. serii (...)) i znajduje się w tej samej klasie, co uszkodzony pojazd powoda A. (...), zaś stawka dobową dla takiej klasy pojazdów wynosi od 230 zł do 400 zł brutto za dobę. Odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego. W okolicznościach niniejszej sprawy ocena, że wynajem przez powoda samochodu zastępczego był celowo i ekonomicznie uzasadniony nie budzi wątpliwości. Powód wynajmował samochód zastępczy przez okres 14 dni, za co wynagrodzenie wynosiło 2.800 zł. Ubezpieczyciel wypłacił już powodowi z tego tytułu kwotę 2.066,40 zł. Mając na uwadze powyższe, Sąd przyjął, iż szkoda poszkodowanego w tym zakresie sprowadza się do faktycznie poniesionych kosztów najmu samochodu zastępczego. Kwota ta odzwierciedla uszczerbek majątkowy po stronie poszkodowanego w rozumieniu artykułu 361 § 2 k.c., a zatem niezasadne było wypłacenie powodowi w postępowaniu likwidacyjnym niższej kwoty. Powód załączył oferty stosowane przez ubezpieczycieli czy podmioty wynajmujące samochody, gdzie przedział cenowy kosztów najmu pojazdu wahał się od 230 zł do 400 zł brutto. Sąd, jako miarodajne dla ustalenia poziomu szkody oparł się na powyższych danych.

Podkreślenia wymaga bowiem, iż sprawa niniejsza rozpoznawana była w postępowaniu uproszczonym (art. 505¹ § 1 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym od 7 listopada 2019 roku). Według art. 505⁷ § 1 k.p.c., ilekroć ustalenie zasadności lub wysokości świadczenia powinno nastąpić przy zastosowaniu wiadomości specjalnych, od uznania sądu zależy powzięcie samodzielnej oceny opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy albo zasięgnięcie opinii biegłego. Jak stanowi § 2 cytowanego przepisu, opinii biegłego nie zasięga się, jeżeli jej przewidywany koszt miałby przekroczyć wartość przedmiotu sporu, chyba że uzasadniają to wyjątkowe okoliczności.

Sąd dokonał samodzielnej oceny uszczerbku w majątku powoda, bez korzystania z wiadomości specjalnych, zważywszy na niską wartość przedmiotu sporu, przewidywane koszty opinii biegłego zbliżone do tej wartości, co Sądowi wiadomo z urzędu, a także mając na uwadze względy sprawności postępowania i ekonomii procesowej. Przede wszystkim miał na uwadze to, że sam pozwany załączył do akt sprawy tabelę ze stawkami dobowego najmu pojazdu, w której stawka ta dla pojazdu tej klasy, co samochód uszkodzowanego wynosi 250 zł netto. Dlatego niezrozumiałym jest przyjęcie przez ubezpieczyciela stawki na poziomie 147,60 zł. W sytuacji, gdy uszkodzony poniósł określone wydatki związane z najmem samochodu zastępczego, które mieszczą się w przedziale cenowym wskazanym w tym cenniku, czy innych ofert wynajmujących załączonych do akt sprawy, to brak jest jakichkolwiek podstaw dla przyjęcia, że miarodajna dla ustalenia poziomu szkody jest stawka „oferowana” przez ubezpieczyciela, która nie została przez niego udowodniona. W piśmie skierowanym do powoda dot. rejestracji szkody (k. 16-16v), zaoferowano mu samochód zastępczy, załączając informację o dziennym koszcie wynajmu pojazdu (k. 17), jednocześnie poinformowano go o możliwości samodzielnego poszukania firmy wynajmującej auta i zwrocie kosztów wynajmu pojazdu zstępczego o klasie jego pojazdu do kwoty z załączonego cennika, a więc 250 zł netto.

Ponieważ stawka zapłacona przez powoda (200 zł brutto) mieści się w przedziale cen wynajmu pobieranych przez różne wypożyczalnie, w tym ubezpieczyciela, Sąd uznał, iż uzasadnione jest wynagrodzenie z tego tytułu w kwocie 2.800 zł (200 zł x 14 dni). Zasądzona na rzecz powoda kwota tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego (733,60 zł) wynika z pomniejszenia należności uiszczonej na rzecz wypożyczalni (2.800 zł) o wypłaconą już przez ubezpieczyciela kwotę 2.066,40 zł.

O odsetkach ustawowych za opóźnienie Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 – 2¹ k.c. w zw. z art. 817 § 1 k.c. Stosownie do treści art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku (§ 1), a gdyby wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe (§ 2).

Powód wnosil o zasądzenie odsetek od dnia 23 kwietnia 2019 roku, zgodnie z art. 817 § 1 k.c., tj. po 30 dniach od zgłoszenia szkody, co nastąpiło w dniu 23 marca 2019 roku. Termin 30-dniowy upływał 21 kwietnia 2019 roku, w niedzielę, a kolejny dzień to 22 kwietnia 2019 roku – poniedziałek Wielkanocny (dzień wolny), zatem od dnia 24 kwietnia 2019 roku, w świetle art. 115 k.c. należą się odsetki.

Dlatego też Sąd orzekł jak w pkt I wyroku, oddalając roszczenie odsetkowe w pozostałym zakresie (pkt II sentencji).

Orzeczenie w punkcie III wyroku o kosztach procesu Sąd oparł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz art. 108 § 1 k.p.c. w zw. art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity Dz.U. z 2020 roku poz. 755 ze zm.). Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest zwrócić koszty procesu poniesione przez przeciwnika.

M. Z. poniósł koszty procesu w kwocie 387 zł, w tym: opłata sądowa od pozwu w kwocie 100 zł, opłata skarbową od dokumentu pełnomocnictwa – 17 zł, wynagrodzenie adwokata – 270 zł, zgodnie z § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800 ze zm.) i taką też kwotę należało zgodnie z tą zasadą zasądzić od pozwanego na rzecz powoda.

Sędzia SR Elżbieta Dębowska

Z/

1. odnotować;
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.

24.08.20 r. SSR Elżbieta Dębowska